Mrekulli Eukaristike e ndodhur gjatë Meshës së kremtuar nga peshkopi Claudio Gatti, në Romë, Itali.

HISTORIA:

Më 11 qershor 2000, në festën e Rrëshajëve, ndërsa po kremtoja Meshën e shenjtë në kishën "Nëna e Eukaristisë", ndodhi një mrekulli e madhe eukaristike.

Sapo kisha përfunduar recitimin e formulës së shenjtërimit të bukës, kur nga hostia ime filloi të rrjedhë gjak.

Për mua koha u ndal. Isha i përkulur mbi hostinë që po e mbaja mes duarve dhe po vështroja gjakun hyjnor që po përhapej në një pjesë të madhe të sipërfaqes së saj.

Qëndrova i palëvizshëm për një kohë që të pranishmëve iu duk e pafundme, sepse menduan se po ndihesha keq, pasi në fytyrën time alternohej një zbehje mbresëlënëse dhe një skuqje e fortë.

Kur u përmenda nga tronditja, ngrita ngadalë hostinë.

Mes të pranishmëve u krijua shumë emocion, por gjithçka u zhvillua në një atmosferë të thellë përqendrimi dhe pjesëmarrjeje të gjallë.

Ndërsa po ulja hostinë time të njollosur me gjak, pashë në patenë dy hosti të tjera të mëdha që, siç do të thoshte më vonë Nëna e Eukaristisë, ishin shpëtuar nga përdhosja dhe ishin sjellë në vendin çudibërës, sepse "peshkopi, shikuesja dhe anëtarët e bashkësisë e duan shumë Eukaristinë dhe janë të gatshëm të japin jetën për ta mbrojtur atë".

Pasi recitova formulën e shenjtërimit të verës dhe ngrita kupën, mora patenën që përmbante hostinë time të shenjtëruar të njollosur me gjak dhe dy hostitë e tjera të shpëtuara nga përdhosja dhe kalova përgjatë stolave të kishës, që të pranishmit të mund t'i shihnin nga afër, të vërtetonin realitetin e ngjarjes, të ndienin aromën që dilte nga hostia e njollosur me gjak dhe të dëshmonin në të ardhmen për mrekullinë që kishte ndodhur.

Kur bëra "thyerjen e bukës", gjaku vazhdoi të pikonte para syve të të pranishmëve. Me keqardhje, më duhej të konsumoja hostinë time të njollosur me gjak, siç është e përcaktuar nga normat 113-116 të kapitullit IV të udhëzimeve për kremtimin e Meshës së shenjtë, të cilat gjenden në meshal.

Gjatë marrjes së Kungimit të Shenjtë, ndieva shijen e ëmbël të gjakut të Jezusit dhe përjetova një nxehtësi të fortë dhe një aromë intensive që pushtonte brendësinë time.

Me këtë mrekulli të fundit të madhe eukaristike, Zoti vuri vulën e Tij mbi të gjitha ato të mëparshmet që ishin refuzuar nga burrat e mëdhenj të Kishës, të cilët pretendonin të dinin emrin e priftit që kishte shenjtëruar hostitë, të cilat Jezusi,

Virgjëresha Mari, shenjtorët dhe engjëjt i kishin sjellë në vendin çudibërës, përfshirë hostitë e shumta që kishin derdhur gjak.
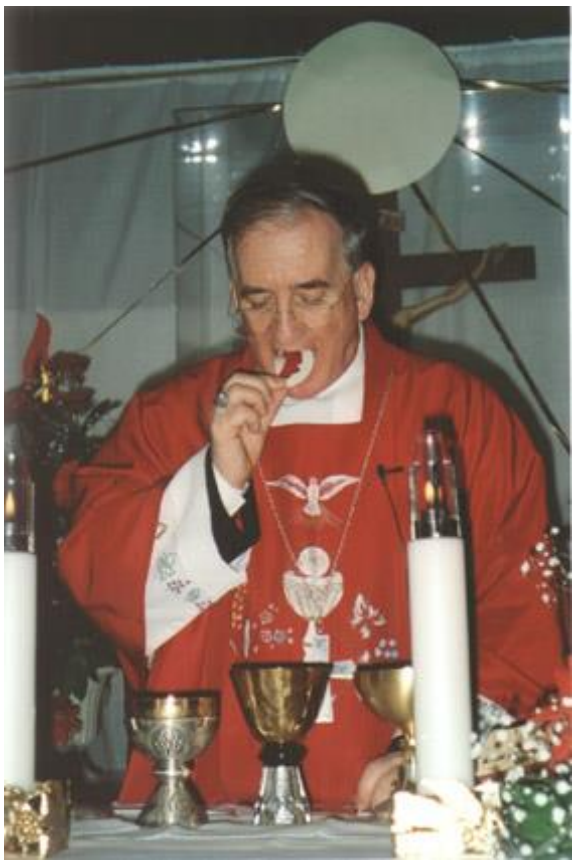
Siç Gjoni pa gjakun dhe ujin që dilnin nga krahu i shpuar i Jezusit, ashtu edhe unë, peshkop i shuguruar nga Zoti, shikuesja Marisa Rossi dhe shumë njerëz pamë gjakun që rridhte nga hostia e shenjtëruar prej meje dhe mund të përsërisim me apostullin: "Ai që e ka parë, dëshmon për këtë, dhe dëshmia e tij është e vërtetë, dhe ai e di se thotë të vërtetën, që edhe ju të besoni." (Gj 19:35)